

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 656. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868330784/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Da Førræderiet mig op havde snuset,
 og Vagt passed paa, at jeg ikke rømmed,
 da skælved min Moder, som havde mig huset;
 i Taarer min Søsters Øjne svømmed,
 Jeg sagde: Græd ej, til Fasthed tving dig!
 Vi maa skilles og gaa til forskellige Kanter,
 og da Faren nu atter hvisler omkring mig,
 i Flammerne bli'r jeg til Salamander.

Jeg fødtes til Færer, jeg leved i Færer,
 bestandig har paa min Vej de luvet
 som Landevejs-Stimmænd i mørke Skarer;
 dog Frygt har aldrig min Pande furet.
 Til Færer udset jeg har dem anet,
 de har mig kær som Løven sin Mester:
 Ja, jeg har Færerne til mig manet
 som Aander, der tjener Trolddomspræster.

I Anledning af den Prolog, som Hartmann fremsagde ved Schillerfesten i Leipzig 11. November 1847, en Fest, der i Virkeligheden var en Demonstration for Pressens Frihed, blev han anklaget for Højferræderi og for Fornærmelser mod Kejseren af Østerrig. Saasnart i 1848 Revolutionen udbrød, ilte Hartmann til Prag. Han blev med to Venner, af hvilke Alfred Meissner var den ene, sendt som Deputation til Wien. Med sjældent Lune har han beskrevet sit Foretræde hos Kejsereus Broder, Erkehertug Franz Karl, der modtog i den syge Kejsers Sted og ikke begreb et Ord af det Hele*). Under Urolighederne i Prag var det Hartmann, der, da Pøbelen en Dag forsøgte at storme Jødekvarteret og hugge Indbyggerne ned, ved at løbe til Universitetet og selv bevæbnet faa en Flok bevæbnede Studenter til at følge sig med Bajonetten i Haand, beskyttede Kvarteret mod de rasende Folkemasser, til Grenadererne kom den lille Flok til Hjælp**).

I Frankfurter-Parlamentet stemte Hartmann med yderste Venstre; Tysklands Enhed som Republik var hans Formaal. Han talte sjældent, men blev meget bemærket; man kaldte ham Parlamentets smukkeste Mund. Kiukel beskriver ham paa den Tid som smuk, elskværdig, fast i sin Overbevisning: Østerrigerens sydlandske Indbildningskraft gav hans Tale Sving, hans tyske

*) Moritz Hartmann: *Gesammelte Werke*. Band X. S. 16 ff.

***) Alfred Marchand: *Les poètes lyriques de l'Autriche*. Hartmann: *Ges. Werke*. X. 23 ff.